გამარჯვება

საქ. კპ ახმეტის რაიკომისა და მშრომელთა დეპუტატების რაიონული საბჭოს ორგანო

Гамарджвеба — орган Ахметского райкома КП Грузии и райсовета депутатов трудящихся

კვირა 1 აპრილი 1956 წ.

№ 40 (696) ფასი 15 კაპ.

გამოცემის მე-10 წ.

...განვმარტავთ რა ყრილობის დირექტივებს, უნდა მივაღწიოთ იმას, რომ საბჭოთა ადამიანებმა ღრმად შეიგნონ მათ წინაშე მდგომი ამოცანების სიდიადე, ნათლად წარმოიდგინონ, თუ რა უნდა აკეთონ მათ კონკრეტულად თავიანთ საწარმოში, კოლმეურნეობაში, მტს-სა და საბჭოთა მეურნეობაში მეექვსე ხუთწლედის შესასრულებლად.

«პრავდა».

კოლმეურნეობის თავმჯდომარე

საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის XX ყრილობის დირექტივებში მეექვსე ხუთწლიანი გეგმის შესახებ, დიდი ყურადღება აქვს დათმობილი სოფლის მეურნეობის განვითარების საკითხებს. ამ მნიშვნელოვან საპროგრამო დოკუმენტში ნათქვამია: „სოფლის მეურნეობის დარგში უმნიშვნელოვანეს ამოცანად რჩითვალოს მარცვლეულისა და მეცხოველეობის პროდუქტების წარმოების ყოველი ღონისძიებით განვითარება. 1960 წელს 1955 წელთან შედარებით მარცვლეულის წარმოება გადიდდეს დაახლოებით 1,8 ჯერ, მათ შორის მნიშვნელოვნად გადიდდეს ხორბლისა და სიმინდის წარმოება...“

ამ ამოცანის გადასაწყვეტად, საკოლმეურნეო წარმოების შემდგომი გაფართოებისათვის, დიდი როლი ეკისრებათ ადამიანებს, კადრებს, განსაკუთრებით კოლმეურნეობათა თავმჯდომარეებს. კოლმეურნეობის თავმჯდომარე საკოლმეურნეო წარმოების ცენტრალური ფიგურაა. იგი მოწოდებულია დარაზმოს საკოლმეურნეო სოფლის მშრომელები იმ საბრძოლო პროგრამის განხორციელებისათვის, რასაც მეექვსე ხუთწლიანი გეგმა ითვალისწინებს სოფლის მეურნეობის დარგში, კოლმეურნეობათა მეურნეობრივი და ორგანიზაციული განმტკიცებისათვის.

ჩვენი რაიონის კოლმეურნეობების თავმჯდომარეებს შორის ბევრი უნარიანად და საქმის ცოდნით ხელმძღვანელობს და უძღვება საკოლმეურნეო წარმოებას, ყოველ წლიურად ადიდებს კოლმეურნეობათა ხვავსა და ბარაქას, ქმნის მატერიალურ დოვლათს.

მესამე წელია, რაც ქვემო ალვანის ლენინის სახელობის კოლმეურნეობას ხელმძღვანელობს ახალგაზრდა ნიჭიერი ორგანიზატორი თ. მთურავიძე. იგი სამართლიანად სარგებლობს კოლმეურნეთა მაღალი ნდობითა და მხარდაჭერით. მისი ხელმძღვანელობით ქვემო ალვანელებმა გასულ სამეურნეო წელს მნიშვნელოვანი წარმატებები მოიპოვეს მემინდვრეობასა და მეცხოველეობაში. პირუტყვის სულადობის ზრდის გეგმა 109,4 პროცენტით შეასრულეს. საგრძნობლად გაიზარდა მეცხოველეობის პროდუქტიულობა.

სოფელ მატნის მახარაძის სახელობის კოლმეურნეობის თავმჯდომარეს ვ. დონჯაშვილს მუშაობის მრავალი წლის გამოცდილება აქვს. იგი შრომასა და ენერგიას არ იშურებს საკოლმეურნეო წარმოების გასადიდებლად, ყოველწლიურად ზრდის მარცვლეულისა და მეცხოველეობის პროდუქტების წარმოებას, ადიდებს ვენახებისა და ბაღ-ბოსტნების ფართობს.

ოცი წელია, რაც ალვანის მალენკოვის სახელობის კოლმეურნეობას სათავეში უდგა ი. ცაძიკიძე. მისი ხელმძღვანელობით კოლმეურნეობის ეკონომიკა სისტემატურად მტკიცდება, კოლმეურნეები შეძლებულნი გახდნენ.

სრული მონდომებითა და საქმის ცოდნით ხელმძღვანელობენ კოლმეურნეობებს პარტიის მიერ სოფლად სამუშაოდ წარგზავნილნი ხ. ონანაშვილი და ლ. დვალიშვილი.

საკოლმეურნეო წარმოების ნიჭიერი ორგანიზატორები ჩვენს რაიონში სხვაც ბევრია. მათ შორის უნდა დავასახელოთ სოფელ ქისტაურის ორჯონიკიძის სახელობის კოლმეურნეობის თავმჯდომარე გ. მაილაშვილი, რომლის უნარიანი ხელმძღვანელობით გასულ წელს კოლმეურნეობამ ერთიორად მეტი სიმინდისა და ყურძნის მოსავალი მიიღო, ვიდრე წინა წლებში, გააფართოვა მეცხოველეობის პროდუქტების წარმოება, მეაბრეშუმეობა.

მაგრამ ზოგიერთი კოლმეურნეობის თავმჯდომარე ვერ დგას მოწოდების სიმაღლეზე. მხოლოდ თავმჯდომარეთა სუსტი ხელმძღვანელობით უნდა აიხსნას, რომ ომალოს, ქორეთის, შახვეტილის და საბუის კოლმეურნეობები მნიშვნელოვნად ჩამორჩნენ. ამ კოლმეურნეობებში დაბალია მეცხოველეობის პროდუქტიულობა,—მარცვლეულის წარმოება და სხვ.

ამოცანა ის არის, რომ საკოლმეურნეო წარმოების ნიჭიერი ორგანიზატორები დაეხმარონ ჩამორჩენილ კოლმეურნეობათა თავმჯდომარეებს, გაუზიარონ თავიანთი გამოცდილება, საფუძვლიანად გააცნონ ხელმძღვანელობის მეთოდები, რათა ეს კოლმეურნეობებიც ჩადგნენ მოწინავეთა რიგებში.

ბრძანებულება

სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმისა

ამხ. მაჰმუდ ბაგირ ოღლი ეივაზოვის შრომის წითელი დროშის ორდენით დაჯილდოების შესახებ

საკოლმეურნეო წარმოებაში დიდი შრომითი საქმიანობის აღსანიშნავად და დაბადების 148 წლისთავთან დაკავშირებით, აზერბაიჯანის სსრ ლერიკის რაიონის სასოფლო-სამეურნეო არტელ „კომკავშირის“ წევრი ამხ. მაჰმუდ ბაგირ ოღლი ეივაზოვი დაჯილდოებულ იქნას შრომის წითელი დროშის ორდენით.

სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის თავმჯდომარე
კ. ვოროშილოვი.

სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის მდივანი
ნ. პეგოვი.

მოსკოვი, კრემლი. 1956 წ. 27 მარტი.

პედაგოგიურ კაბინეტში

29 მარტს ახმეტის სახალხო განათლების განყოფილების პედაგოგიურ კაბინეტში ჩატარდა რაიონის სკოლების ქართული ენისა და ლიტერატურის მასწავლებელთა სექციის მორიგი სხდომა. სხდომაზე მოსმენილი იქნა მატნის საშუალო სკოლის ქართული ენისა და ლიტერატურის მასწავლებლის ე. ჯუგაშვილის მოხსენება თემაზე: „დავით გურამიშვილის ცხოვრებისა და შემოქმედების სწავლება VIII-IX კლასებში“.

მომხსენებელმა ვრცლად გაუზიარა თავის კოლეგებს აღნიშნული თემის სწავლებაში საკუთარი მეთოდური გამოცდილებანი.

მოხსენებამ დამსწრეთა ცხოველი ინტერესი და აზრთა გაცვლა-გამოცვლა გამოიწვია.

დ. ნაროზაული.

ლექცია

27 მარტს რაიკომის პარტიულ ბიბლიოთეკაში საქართველოს კპ ცენტრალური კომიტეტის ლექტორმა ზ. შველიძემ რაიონის პარტიული, კომკავშირული და საბჭოთა აქტივისათვის წაიკითხა ლექცია თემაზე: „საბჭოთა კავშირის საერთაშორისო მდგომარეობა“.

ლექციაში ფართოდ იქნა გაშუქებული საბჭოთა კავშირის საგარეო პოლიტიკის ძირითადი პრინციპები, თანამედროვე ეპოქაში ომების თავიდან აცილების შესაძლებლობანი და სხვა საკითხები.

ლექციას 150-ზე მეტი კაცი დაესწრო.

ა. ნოზიაშვილი.

კულტურის სახლში

მიმდინარე წლის 3-4 აპრილს ახმეტის კულტურის სახლში ტარდება რაიონის საშუალო და რვაწლიანი სკოლების მოსწავლეთა მხატვრული თვითმოქმედი კოლექტივების დათვალიერება. დათვალიერებაში მონაწილეობას მიიღებენ ახმეტის, აწყურის, დუისის, მატნის, ზემო ალვანის, ქვემო ალვანის, ქისტაურის, ოჟიოს საშუალო, ახმეტის, არაშენდის, ჯოყოლოსა და ფიჩხოვანის რვაწლიანი სკოლები.

ნოვოსიბირსკი. მილგენერატორების ქარხანაში კარგი სახელი დაიმსახურა ზეინკალ-ამწყობთა კომკავშირულ-ახალგაზრდათა ბრიგადამ, რომელსაც ხელმძღვანელობს კომკავშირელი რ. ფედოროვი. აწყობს რა ჰიდროგენერატორების რთულ კვანძებს, ბრიგადა ყოველდღიურად ორსა და მეტ საწარმოო დავალებას ასრულებს.

სურათზე: ბრიგადის წევრები არჩევენ ირკუტსკის ჰესისათვის განკუთვნილ 82,5 ათასი კილოვატი სიმძლავრის ჰიდროგენერატორის ქვექუსლის აწყობის სქემას. მარცხნიდან მარჯვნივ—ზეინკლები ვ. ფედოსეევი, ფ. პეტროჩენკო, ფ. კამიშლოვი, ნ. ვანიავკინი, ვ. ლებედევი და ბრიგადირი რ. ფედოროვი.

ფოტო ვ. ლეშჩინსკისა. საკდესის ფოტოქრონიკა.

ქების სიგელები

გასულ წელს ჩვენი სკოლის მერვე კლასის მოსწავლეებმა: გ. ფილაშვილმა, ა. ლაზარიაშვილმა და მე, მონაწილეობა მივიღეთ ნორჩ ფიზიკოსთა მეათე რესპუბლიკურ ოლიმპიადაში, მეორე ტურის ამოცანების ამოხსნაში.

ტური ჩატარდა ორჯერ. ამოსახსნელი იყო სამ-სამი ამოცანა, ამათგან ერთი იყო ექსპერიმენტული და ერთიც პრაქტიკული.

პირველად შევაგროვე 6 ქულა. მეორედაც წარმატება მოვიპოვე.

10 მარტს კლასის ხელმძღვანელმა ო. მამულაშვილმა მე და გ. ფილაშვილს ქების სიგელები გადმოგვცა და გვისურვა მაღალი აკადემიური წარმატება.

ე. ბერიშვილი,
ახმეტის საშუალო სკოლის IX კლასის მოსწავლე.

შეკრებები ხალისიანად ტარდება

ფიჩხოვანის რვაწლიანი სკოლის პიონერორგანიზაციაში, რომელიც 112 პიონერს ითვლის ხალისიანად და მიმზიდველად ტარდება რაზმების შეკრებები.

7 მარტს მოეწყო რაზმის შეკრება თემაზე „სტალინი უკვდავია“, რამაც პიონერ მოსწავლეთა მოწონება დაიმსახურა.

თ. ნარიმანიძე.

იზრდება სოფლის მეურნეობის მავნებელთა წინააღმდეგ ბრძოლის მექანიზაცია

საქართველოს ხეხილისა და ციტრუსოვანთა ბაღებში მიმდინარეობს ნარგავთა მკურნალობა სოფლის მეურნეობის მავნებელთა წინააღმდეგ. ამ სამუშაოზე იყენებენ სასხურებელ აპარატებს.

წლითიწლობით ფართოვდება სოფლის მეურნეობის კულტურების მავნებელთა და დაავადებათა წინააღმდეგ მექანიზებული ბრძოლის მოცულობა. კოლმეურნეობები და საბჭოთა მეურნეობები ფართოდ იყენებენ ახალ მანქანებს, რაციონალურად იყენებენ არსებულ მანქანებს. წელს რესპუბლიკის მტს-ებმა მიიღეს „ოლტ“ მარკის 50 მძლავრი კომბინირებული სასხურებელი, რომლებსაც ხმარობენ ხეხილისა და ციტრუსოვანთა ბაღების, აგრეთვე ვენახების სამკურნალოდ. იგი დამაგრებულია „ქდ—35“ მარკის ტრაქტორზე და ბორდოს სითხით დღეში წამლავს 18-20 ჰექტარ ვენახს. ხელით შეწამვლის დროს საჭირო იქნებოდა 80-100 კაცი.

მთის რაიონებში წარმატებით იყენებენ მცირე ზომის სასხურებელ აპარატებს, რომლებსაც ცხენით ამუშავებენ. კოლმეურნეობები მალე მიიღებენ კიდევ 50 ასეთ აპარატს.

მავნებელთა წინააღმდეგ ბრძოლაში ფართოდ იყენებენ სპეციალური დანიშნულების თვითმფრინავებს. კალიისა და პურის ბზუალას წინააღმდეგ ბრძოლის სამუშაოთა 80 პროცენტი ავიაციის საშუალებით სრულდება.

კოლმეურნეობებსა და საბჭოთა მეურნეობებში განვითარდა აგრეთვე სოფლის მეურნეობის კულტურების მავნებელთა წინააღმდეგ ბრძოლის ქიმიურ საშუალებათა წარმოება. თბილისში, ქუთაისში, ბათუმში, გორსა და სხვა ქალაქებში მოეწყო „დდტ“ ზეთიანი ემულსიის კონცენტრატის, მინერალური ზეთებისა და სხვა ქიმიკატების კონცენტრატის წარმოება. (საქდესი).

რაჟომ არის უცხო მარქსიზმ-ლენინიზმისათვის პიროვნების კულტი?

„პრავდის“ 28/III სარედაქციო სტატია

საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის XX ყრილობაზე, რომელმაც შეიმუშავა კომუნიზმის გზით ჩვენი ქვეყნის შემდგომი წინსვლის გრანდიოზული პროგრამა, ღრმა მარქსისტულ-ლენინური გაშუქება მიეცა იმ საკითხს, თუ რა გადამწყვეტ როლს ასრულებენ სოციალისტურ მშენებლობაში ხალხის მასები, რომლებსაც პარტია ხელმძღვანელობს, და რა ზიანი მოაქვს პიროვნების კულტს. ყრილობამ გადაჭრით დაგმო პიროვნების კულტი როგორც მარქსიზმ-ლენინიზმის სულისკვეთებისათვის უცხო.

პარტიის XX ყრილობის რეზოლუციაში საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის საანგარიშო მოხსენების გამო ნათქვამია:

„კომუნისტებისა და ყველა მშრომელის აქტივობის გადიდებისათვის დიდი მნიშვნელობა ჰქონდა ისტორიაში პიროვნების როლის მარქსისტულ-ლენინური გაგების ფართოდ განმარტებას. ყრილობას მიაჩნია, რომ ცენტრალური კომიტეტი სავსებით სწორად გამოვიდა პიროვნების კულტის წინააღმდეგ, რომლის გავრცელება ამცირებდა პარტიისა და ხალხის მასების როლს, ამცირებდა პარტიაში კოლექტიური ხელმძღვანელობის როლს და ხშირად იწვევდა სერიოზულ შეცდომებს მუშაობაში, და ავალებს ცენტრალურ კომიტეტს არ შეასუსტოს ბრძოლა პიროვნების კულტის ნაშთების წინააღმდეგ, მთელ თავის მოღვაწეობას საფუძვლად დაუდოს ის, რომ ახალი ცხოვრების ნამდვილი შემოქმედები არიან ხალხის მასები, რომლებსაც კომუნისტური პარტია ხელმძღვანელობს“.

საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის XX ყრილობის ეს გადაწყვეტილება ერთსულოვნად მოიწონა მთელმა პარტიამ, მთელმა საბჭოთა ხალხმა.

რატომ გააჩაღა ჩვენმა პარტიამ გადამწყვეტი ბრძოლა პიროვნების კულტისა და მისი შედეგების წინააღმდეგ? იმიტომ, რომ პიროვნების კულტი ნიშნავს ცალკეული ადამიანების უზომოდ განდიდებას, მათთვის ზებუნებრივი ნიშნებისა და თვისებების მიკუთვნებას, მათ გადაქცევას თითქმის სასწაულთმოქმედებად და მათდამი თაყვანისცემას. ასეთი არასწორი, მარქსიზმ-ლენინიზმის სულისკვეთებისათვის უცხო წარმოდგენა ადამიანზე, სახელდობრ ი. ბ. სტალინზე, შეიქმნა და ინერგებოდა ჩვენში მრავალი წლის განძილზე.

უდავოა, რომ ი. ბ. სტალინს დიდი დამსახურება აქვს ჩვენი პარტიის, მუშათა კლასის წინაშე და საერთაშორისო მუშათა მოძრაობის წინაშე. საყოველთაოდ ცნობილია მისი როლი სოციალისტური რევოლუციის მომზადებასა და განხორციელებაში, სამოქალაქო ომში, სოციალიზმის აშენებისათვის ბრძოლაში. ეკავა რა პარტიის ცენტრალური კომიტეტის გენერალური მდივნის დიდმნიშვნელოვანი პოსტი, ი. ბ. სტალინი დაწინაურდა პარტიისა და საბჭოთა სახელმწიფოს ხელმძღვანელ მოღვაწეთა რიცხვში. იგი აქტიურად, განსაკუთრებით პირველ წლებში ლენინის გარდაცვალების შემდეგ, ცენტრალური კომიტეტის სხვა წევრებთან ერთად იბრძოდა ლენინიზმისათვის, ლენინური მოძღვრების დამმახინჯებლებისა და მტრების წინააღმდეგ. სტალინი იყო ერთ-ერთი უძლიერესი მარქსისტი. მისი შრომები, მისი ლოგიკა, ნებისყოფა დიდ ზეგავლენას ახდენდა კადრებზე, პარტიის მუშაობაზე.

ხელმძღვანელობდა რა დიდი ლენინის მოძღვრებით, პარტიამ ცენტრალური კომიტეტის მეთაურობით დიდი მუშაობა გააჩაღა ქვეყნის ინდუსტრიალიზაციისათვის, სოფლის მეურნეობის კოლექტივიზაციისათვის, კულტურული რევოლუციის განხორციელებისათვის და მოიპოვა ყველასათვის ცნობილი ისტორიული გამარჯვებანი. ეს გამარჯვებანი პარტიამ მოიპოვა შეურიგებელი იდეური ბრძოლით ლენინიზმისადმი სხვადასხვა მტრულ პოლიტიკურ მიმდინარეობათა — ტროცკისტების, ზინოვიეველების, მემარჯვენე ოპორტუნისტების, ბურჟუაზიული ნაციონალისტების წინააღმდეგ, ყველა იმათ წინააღმდეგ, ვინც ცდილობდა აეცდინა პარტია ერთადერთი სწორი ლენინური გზიდან. იმ დროს სტალინმა მოიპოვა პოპულარობა პარტიაში, მისი სიმპათია და მხარდაჭერა, ცნობილი გახდა ხალხში. მაგრამ თანდათან თავს იჩენდა ის ნიშნები და თვისებები სტალინის ხელმძღვანელობის პრაქტიკაში, რომლებიც შემდეგ გადაიქცა პიროვნების კულტად. პიროვნების კულტი წარმოიშვა და განვითარდა მარქსიზმ-ლენინიზმის უდიდეს ისტორიულ მონაპოვართა, სოციალიზმის მშენებლობაში საბჭოთა ხალხისა და კომუნისტური პარტიის უდიდეს წარმატებათა, სამამულო ომის ძლევამოსილად დამთავრების, ჩვენი საზოგადოებრივი და სახელმწიფოებრივი წყობილების შემდგომი განმტკიცებისა და მისი საერთაშორისო ავტორიტეტის ზრდის ფონზე. ამ გიგანტურ წარმატებებს ახალი საზოგადოების მშენებლობაში, რომლებსაც საბჭოთა ხალხმა მიაღწია კომუნისტური პარტიის ხელმძღვანელობით, მარქსიზმ-ლენინიზმის მიერ აღმოჩენილ ისტორიულ კანონზომიერებათა საფუძველზე, საკმარისად სწორი მარქსისტულ-ლენინური განმარტება არ ეძლეოდა და მათ უმართებულოდ მიაწერდნენ ერთი ადამიანის — სტალინის დამსახურებას და ხსნიდნენ მისი როგორც ხელმძღვანელის რაღაც განსაკუთრებული ღირსებებით. არ ჰქონდა რა პირადი თავმდაბლობა, იგი არათუ არ აღკვეთდა იმ ხოტბასა და ქება-დიდებას, რომლებიც მისი მისამართით გაისმოდა, არამედ ყოველნაირად უჭერდა მხარს და ყოველი ღონისძიებით აქეზებდა ამას. დროთა განმავლობაში პიროვნების ამ კულტს სულ უფრო მახინჯი ფორმები ეძლეოდა და მან სერიოზული ზიანი მიაყენა საქმეს.

თავისთავად იგულისხმება, რომ ი. ბ. სტალინის ამგვარი პრაქტიკა ნიშნავდა ხელმძღვანელობის ლენინური პრინციპების დარღვევას და ეწინააღმდეგებოდა მარქსიზმ-ლენინიზმის სულისკვეთებას.

მარქსიზმ-ლენინიზმის ფუძემდებლებისათვის — მარქსის, ენგელსისა და ლენინისათვის უაღრესად უცხო და ანტიპათიური იყო პიროვნების კულტის რაიმე გამოვლინება. ისინი ძირშივე აღკვეთდნენ მათი პირადი განდიდების ყოველგვარ ცდას, საიდანაც უნდა ყოფილიყო ეს ცდა. მაამებლობა, ამბობდა მარქსი, ჩემში ყველაზე მეტ ზიზღს იწვევსო.

მარქსი და ენგელსი მკაცრად აკრიტიკებდნენ და დასცინოდნენ ზოგიერთი პოლიტიკური მოღვაწის პატივმოყვარეობასა და ყოყოჩობას. ისინი, მაგალითად, მწარედ დასცინოდნენ ლასალის წვრილბურჟუაზიულ თვისებებს, მის „მკვეხარა თვითგანდიდებას“, მის მისწრაფებას „მოსჩვენებოდა თავის თავს არაჩვეულებრივად დიდმნიშვნელოვან პიროვნებად“, ისინი გადაჭრით ილაშქრებდნენ ლასალიანელთა განზრახვის წინააღმდეგ შეექმნათ „ლასალის მაამებლური კულტი“.

გერმანელი პოლიტიკური მოღვაწის ვილჰელმ ბლოსიადმი წერილში მარქსი წერდა: „...პიროვნების ყოველგვარი კულტისადმი მტრული დამოკიდებულების გამო მე ინტერნაციონალის არსებობის დროს არასოდეს არ ვაძლევდი ნებას გამოექვეყნებინათ მრავალი მომართვა, რომლებითაც აღიარებული იყო ჩემი დამსახურება და რომლებითაც თავს მაბეზრებდნენ სხვადასხვა ქვეყნიდან, — მე არც კი ვუპასუხებდი მათზე, შეიძლება მხოლოდ იშვიათად ეტუქსავდი ამ მომართვებისათვის. ენგელსისა და ჩემი პირველი შესვლა კომუნისტთა საიდუმლო საზოგადოებაში მოხდა იმ პირობით, რომ წესდებიდან ამოღებული იქნებოდა ყველაფერი, რაც ხელს უწყობს ცრუმორწმუნეობრივ თაყვანისცემას ავტორიტეტთა წინაშე (ლასალი შემდეგ სწორედ პირიქით იქცეოდა)“. (კ. მარქსი და ფ. ენგელსი. თხზ., 1-ლი გამოც., ტომი XXVI, გვ. 487-488).

ენგელსმა, პასუხად წინადადებისა მოეწყოთ მისი დაბადების 71 წლისთავის გამო მუსიკალური პატივისცემა, უპასუხა მის მომწყობთ: „მარქსიც და მეც მუდამ წინააღმდეგი ვიყავით ყოველგვარი საჯარო დემონსტრაციისა ცალკეული პირების მიმართ, გარდა მხოლოდ იმ შემთხვევებისა, როცა ამას რაიმე მნიშვნელოვანი მიზანი ჰქონდა; ყველაზე მეტად კი ჩვენ წინააღმდეგი ვიყავით ისეთი დემონსტრაციებისა, რომლებიც ჩვენს სიცოცხლეში პირადად ჩვენ გვეხებოდა“. (კ. მარქსი და ფ. ენგელსი. თხზ., ტომი XXVIII, გვ. 385).

ცნობილია ვ. ი. ლენინის სიტყვა, წარმოთქმული კრებაზე, რომელიც მოაწყო პარტიის მოსკოვის კომიტეტმა მისი დაბადების ორმოცდაათი წლისთავის გამო. ამ სიტყვაში ვლადიმერ ილიას-ძე თხოულობდა, რომ იგი გაეთავისუფლებინათ საიუბილეო სიტყვების მოსმენისაგან, „ამიერიდან საზოგადოდ გაგვათავისუფლონ ამგვარი საიუბილეო დღესასწაულებისაგან“. ლენინი ლაპარაკობდა ყველა გაამპარტავნებული ადამიანის სულელურ, სამარცხვინო და სასაცილო მდგომარეობაზე და გვაფრთხილებდა, რომ ბრწყინვალე გამარჯვებებსა და წარმატებებს არავითარ შემთხვევაში არ ჩაეყენებინათ ჩვენი პარტია „ძალიან სახიფათო მდგომარეობაში... სახელდობრ, იმ ადამიანის მდგომარეობაში, რომელიც გაამპარტავნდა“. (ვ. ი. ლენინი. თხზ., ტ. 30, გვ. 645). ყველასათვის ცნობილია ვლადიმერ ილიას-ძის უდიდესი თავმდაბლობა და უბრალოება. მ. გორკის მოჰყავს სორმოველი მუშის სიტყვები, რომელმაც მის კითხვაზე, თუ რა არის ვ. ი. ლენინის ყველაზე დამახასიათებელი თვისება, უპასუხა: „უბრალოება. უბრალოა, როგორც სიმართლე“. უბრალოება ის ღირსებაა, რომელსაც მარქსიც, მისი საკუთარი სიტყვებით, ყველაზე მეტად აფასებდა ადამიანებში.

არ შეიძლება ითქვას, რომ ი. ბ. სტალინის თხზულებებში არ იყოს აზრები, რომლებიც გმობენ პიროვნებათა გაუმართლებელ შექებას და მასების როლის დამცირებას. ეს აზრები, როგორც წესი, არ სცილდებოდა ზოგადი, განყენებული მსჯელობის ფარგლებს, საქმით კი არავითარი წინააღმდეგობა არ ეწეოდა პიროვნების კულტის ფეხმოკიდებულ, ფართოდ გავრცელებულ, ზეგავლენიან, ავტორიტეტულ, ზეაღმოჩენილ, ზეადამიანურ, ზეგენიალურ, ზეგონიერ, ზეგონებრივ, ზეგულ, ზეგულ, ზეგულ

ქვირა, 1 აპრილი, 1956 წ. № 40 (696)

რაზომ არის უცხო მარქსიზმ-ლენინიზმისათვის პიროვნების კულტი?

„პრავდის“ 28/III სარედაქციო სტატია

(დასაწყისი)

...ეფრა ლენინი, ...ეფდა ყველა ...ეფ თეო- ...ეტური ...ეფ საუცხოოდ ...ეფ ობიექტური ...ეფ და ევოლუ- ...ეფ მსვლელო- ...ეფ სრულ მეცნიე- ...ეფ და მასების ...ეფ ენერგიის, რე- ...ეფ შემოქმედების, ...ეფ ინიციატივის ...ეფ ...ეფ ...ეფ

რაგომ არის უცხო მარქსიზმ-ლენინიზმისათვის პიროვნების კულტი?

(დასასრული)

პიროვნების კულტმა დიდი ზიანი მოგვაყენა იდეოლოგიური მუშაობის დარგში. თუ ავიღებთ ფილოსოფიის, პოლიტიკური ეკონომიის, ისტორიისა და სხვა საზოგადოებრივ მეცნიერებათა დარგის ნაშრომებს, რომლებიც დაწერილია პიროვნების კულტის გავლენით, ბევრი მათგანი წარმოადგენს ი. ბ. სტალინის ნაწარმოებთა ციტატების ნაკრებს და მის ქება-დიდებას. პიროვნების კულტის ერთ-ერთი მკაფიო გამოვლინებაა ი. ბ. სტალინის „მოკლე ბიოგრაფია“, რომლის რედაქტირება მისი უშუალო მონაწილეობით ხდებოდა. პიროვნების კულტით ბევრად არის გაჟღენთილი აგრეთვე წიგნი „საკავშირო კომუნისტური პარტიის (ბოლშევიკების) ისტორიის მოკლე კურსი“. დოგმატიზმი და მედავითნეობა პირდაპირი შედეგია პიროვნების კულტის აყვავებისა, რომლის დროსაც მიაჩნდათ, რომ თეორიის განვითარება, წინ წაწევა, რაიმე ორიგინალურისა და ახლის გამოთქმა შეუძლია მხოლოდ ერთ ადამიანს—სტალინს, ხოლო დანარჩენებმა პოპულარიზაცია უნდა გაუკეთონ მის მიერ გამოთქმულ აზრებს, გადმოსცენ მისი ფორმულირებანი. ყოველივე ეს აფერხებდა მარქსისტულ-ლენინური თეორიის განვითარებას. ასეთ ვითარებაში უგულებელყოფილი იყო როლი პარტიის კოლექტიური აზრისა, რომელსაც წინ მიჰყავს თეორია, უკანა პლანზე აყენებდნენ, ღრმად არ სწავლობდნენ პარტიულ გადაწყვეტილებებს, რომლებიც განასახიერებენ პარტიის დიდ ისტორიულ გამოცდილებას, მის სიბრძნეს.

პიროვნების კულტის გარკვეული დაღი აზის აგრეთვე ხელოვნებისა და ლიტერატურის მთელ რიგ ნაწარმოებებს. ბევრი ჩვენი ისტორიული და განსაკუთრებით სამხედრო კინოსურათი, ლიტერატურისა და ფერწერის ნაწარმოები მიძღვნილია უმთავრესად სტალინის პიროვნების შექებისა და განდიდებისადმი. მაგალითად, სამხედრო კინოსურათებსა და ლიტერატურისა და ხელოვნების ნაწარმოებებში დღემდე არ არის სწორად გაშუქებული კომუნისტური პარტიისა და საბჭოთა მთავრობის, ჩვენი არმიისა და ხალხის როლი დიდ სამამულო ომში, რომლებსაც ეკუთვნით ჩვენი სამშობლოს დაცვის და ფაშისტური დამონების საფრთხისაგან მთელი კაცობრიობის გადარჩენის მსოფლიო-ისტორიული დამსახურება.

„პრავდის“ 28/III სარედაქციო სტატია

* * *

თეორიული და პრაქტიკული საქმიანობიდან პიროვნების კულტის გადმონაშთების აღმოფხვრა პარტიისა და ყველა მისი ორგანიზაციის ერთ-ერთი დიდმნიშვნელოვანი ამოცანაა, რათა გამოირიცხოს პიროვნების კულტის ამა თუ იმ ფორმით აღორძინების ყოველგვარი შესაძლებლობა.

ჩვენი ცხოვრებიდან პიროვნების კულტის ნაშთებისა და გადმონაშთების განდევნის დროს საჭიროა ფართოდ გავაჩაღოთ ახსნაგანმარტებითი მუშაობა. პარტია გვასწავლის, რომ ამ დიდი და რთული მუშაობის განხორციელების დროს არ შეიძლება დავუშვათ უკიდურესობა და აჩქარება. სწორი არ იქნება წარმოვიდგინოთ, რომ საკმარისია ერთგვარი ადმინისტრაციული ღონისძიებანი განვახორციელოთ, და პიროვნების კულტს სამუდამოდ მოეღება ბოლო. შეუწყნარებელია აგრეთვე აჩქარება დიდი თეორიული საკითხების გადაჭრაში. იდეოლოგიური საკითხებისადმი ასეთ მიდგომას შეუძლია მხოლოდ ზიანი მოგვიტანოს. პიროვნების კულტის გადმონაშთების დაძლევა მოითხოვს ფართოდ გავაჩაღოთ და გავაუმჯობესოთ პროპაგანდა და აგიტაცია, მთელი ჩვენი იდეოლოგიური, თეორიული მუშაობა.

დიადი შთამაგონებელი და წარმმართველი საქმიანობა კომუნისტური პარტიისა, რომელსაც ლენინური ცენტრალური კომიტეტი ხელმძღვანელობს, საბჭოთა ხალხის თავდადებული შრომა — აი ყველა ჩვენი წარმატებისა და გამარჯვების მიზეზი და წყარო. და სისულელე, თითქმის ცრუმორწმუნეობა იქნებოდა, წარმოგვედგინა, რომ ყველა ჩვენი ისტორიული გამარჯვება მარტო ერთი კაცის ხელმძღვანელობის ნაყოფია, როგორც ეს ხდებოდა პიროვნების კულტის აყვავების პერიოდში. ყველა ეს გამარჯვება—ხალხისა და პარტიის უდიდესი გაქანების საქმიანობის შედეგი — მკაფიოდ გამოხატავს მარქსიზმ-ლენინიზმის დიადი იდეების გამარჯვებას.

საბჭოთა კავშირის კომუნისტურ პარტიას, რომელიც აღზრდილია მარქსიზმ-ლენინიზმის მოძღვრებით, რომელსაც ნახევარი საუკუნის მუშაობის გამოცდილება აქვს და გამობრძმედილია რევოლუციური ბრძოლის ცეცხლში, აურაცხელი შემოქმედებითი ძალა მოეპოვება. ჯეროვნად აფასებს რა ი. ბ. სტალინის დამსახურებას, საღად აფასებს რა იმ დიდ წვლილს, რომელიც მან რევოლუციის საქმეში, სოციალიზმის მშენებლობის საქმეში შეიტანა, პარტიამ ამავე დროს მტკიცედ დააყენა სტალინის პიროვნების კულტის ლიკვიდაციის საკითხი, რათა სავსებით აღედგინა პარტიული და სახელმწიფო მუშაობის ლენინური პრინციპები და ნორმები და ამით საუკეთესო პირობები შეექმნა მთელი ჩვენი დიდი შემოქმედებითი საქმიანობისათვის კომუნიზმის მშენებლობაში.

ის ფაქტი, რომ პარტიამ მთელი პირდაპირობითა და სიმტკიცით დააყენა პრინციპული საკითხი პიროვნების კულტისა, რომელიც უცხოა მარქსიზმ-ლენინიზმის სულისკვეთებისათვის, მოწმობს მის დიდ მორალურ და პოლიტიკურ ძალას, მისი ლენინური პრინციპების ურღვევობას, მის მჭიდრო კავშირს ხალხთან. საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის მთელი ისტორიული გამოცდილება დამაჯერებლად გვიჩვენებს, რომ ჩვენი პარტიის პოლიტიკა სწორი და ურყევია, რომ იგი იყო საბჭოთა ხალხის უდიდეს გამარჯვებათა წყარო, რომ იგი შეესაბამება მშრომელთა ძირეულ სასიცოცხლო ინტერესებს, რომ იგი გვიჩვენებს ერთადერთ სწორ გზას კომუნიზმისაკენ, რომ იგი შთამაგონებელი მაგალითია მთელი საერთაშორისო კომუნისტური და მუშათა მოძრაობისათვის.

კომუნისტური პარტიის XX ყრილობამ ახალი ძალით ცხადყო პარტიის ურღვევი ერთიანობა, მისი დარაზმულობა ლენინური ცენტრალური კომიტეტის გარშემო, ის, რომ პარტიის პოლიტიკას ერთსულოვნად უჭერს მხარს მთელი საბჭოთა ხალხი.

პარტიის, ყველა მისი ორგანიზაციის მთავარი ამოცანა ახლა ის არის, რომ ფართოდ განმარტონ და განახორციელონ საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის XX ყრილობის გადაწყვეტილებანი, განახორციელონ კომუნისტური მშენებლობის გრანდიოზული პროგრამა, რომელიც ყრილობამ დასახა.

XX ყრილობის ისტორიული გადაწყვეტილებებით შეიარაღებული კომუნისტური პარტია მტკიცედ მიუძღვის ჩვენს ხალხს ახალი გამარჯვებებისაკენ კომუნიზმის მშენებლობაში.

საქმის მცოდნე და გულისხმიერი ექიმი

არაფერია იმაზე უფრო საამაყო, როცა მძიმე განსაცდელს—ავადმყოფობას ხელიდან გამოგლეჯ ადამიანის სიცოცხლეს, დაუბრუნებ ოჯახსა და საზოგადოების საყვარელ შრომას.

ასეთი ფიქრები არაერთხელ აღძვრია გ. ნიკოლოზიშვილს ჯერ კიდევ ადრე, სანამ ის სტომატოლოგიურ ინსტიტუტში შევიდოდა. მაგრამ მას სტომატოლოგია არ აკმაყოფილებდა, ის უფრო შორს იხედებოდა. ქირურგიული მეცნიერებით იყო გატაცებული. მეცნიერებისადმი სიყვარულმა თავისი გაიტანა. 1942 წელს, სტომატოლოგიური ინსტიტუტის დამთავრების შემდეგ მას ექიმთა დახელოვნების თბილისის ქირურგიული ციკლის მსმენელად ვხედავთ.

ამ დროს ჩვენი სამშობლო ომის ქარცეცხლში იყო გახვეული. დაჭრილი მეომრები მოუწოდებდნენ მედიცინის მუშაკებს ფრონტისაკენ. ნიკოლოზიშვილსაც ოცნება აუხდა. კვალიფიკაციის ამაღლების შემდეგ ევაკუირებულ თელავის ჰოსპიტალში დაიწყო მუშაობა და პირველი დღიდანვე საერთო სიყვარული დაიმსახურა. მან მრავალ მეომარს შეუნარჩუნა სიცოცხლე და განახლებული ენერგიით აღსავსე დაუბრუნა საბჭოთა არმიის რიგებს.

სამამულო ომის შემდეგ ექიმი გ. ნიკოლოზიშვილი დაუცხრომლად იბრძვის კვალიფიკაციის ამაღლებისათვის, მეცნიერების დაუფლების სრულყოფისათვის. იგი ყოველთვის ახლის ძიებაშია, გაუგებარ, ძნელი საკითხების გადაჭრისას უკავშირდება რესპუბლიკის მედიცინის გამოჩენილ ადამიანებს.

აი რას წერს გ. ნიკოლოზიშვილს გამოჩენილი ქირურგი აკადემიკოსი გრ. მუხაძე: „აქედან იმ დასკვნებს ვაკეთებ, რომ თქვენი მოწყურებული სურვილია მედიცინის ღრმად დაუფლება, ჩამოდით ... ინსტიტუტ ... ფაკულტეტ ... შეკითხვ ... და ... ლოზიშვილ ... ბა ქირურ ... ველმა ... დაეფექ ... მის ... ...